Ч. 47. Второк 14 (1) марта 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — До ситуациї на Угорщині. — Події в Росиї і російско-японьска війна.

На послідпім засіданю палати послів вела ся дальша дискусия над новелею до закона промислового. Промавляв пос. Малаховский, котрий виказував хиби цілого закона і казав, що ліпше би було цілий зреформувати. Бесідник виказував дальше гнет фіскальний і безвзглядне веденє екзекуций і жадав реформ в сій справі, а обговорюючи важні постанови в теперішнім проєктї правительства, доказував, що они занадто острі і казав, що они нагадують російскі зарядженя адміністрацийні; постанови ті треба би також змінити.

В комісиї буджетовій промавляв пос. Романчук і висказав здивоване, що на дороги в Галичині призначено пів міліона менше як для Чехії, хоч Галичина півтора раза так велика як Чехія і взагалї не має достаточного числа доріг. Бесідник домагав ся також виплати позіставшої квоти за давно збудовані ерарияльні дороги в кількох громадах всхідної Галичини і висказав здивоване, що мимо знесеня дорогового мита на державних дорогах, декотрі галицкі староства все ще випускають мито в аренду. — Комісия митова ухвалила 18 голосами против 7 внесенє референта Ґараціха, щоби при заключуваню угоди торговельної з Росиєю, Румунією, Болгариєю і Туреччиною задержати дотеперішний заказ привозу худоби а також і мяса.

Ситуация на Угорщині все ще така сама, як була зараз по нових виборах. Авдиенциї всїляких угорских політиків у Цїсаря не довели доси до ніякої зміни. Велику сензацию викликала статия Кошута, помішена в одній з мадярских ґазет, в котрій він доказує, що справа мови в команді у войску належить до угорского законодавства і що Мадяри мають право призволити континґент рекрутів і ухвалити буджет, або й відмовити того, скоро жаданя і права народу не будуть увзгляднені. Кошут сердить ся на Хорватів і їх посла Томасича, котрий на авдиенциї у Цїсаря сказав, що скоро би в команді у войску була заведена мадярска мова, то Хорвати зажадають хорватскої команди. Кошут каже, що Хорвати забувають на то, що Мадяри виборoли свободи і для них, а їх посол тепер представив Цїсареви команду у войску як вавилоньску вежу.

Розміри катастрофи під Мукденом суть взагалї ще мало знані, а тим менше в Росиї, де правительство старає ся о то, щоби они як найменше стали звістні, длятого й не можна ще знати, яке враженє зробила вість о ній в широких кругах російских. Висші круги російскої інтелїґенциї приняли вість о поражцї Куропаткіна апатично, а воєнна партия обстає ще й тепер при тім як давнійше, щоби вести війну дальше навіть в такім случаю, коли би й сам Куропаткін дістав ся до неволї. На послідній раді воєнній мав ґенер. Драґоміров заявити ся за тим, щоби манджурску армію завернути аж під Харбін і там єї скріпити, а відтак приступити до рішаючої битви. До берлиньского „Lokal-Anzeiger-a" доносять знов з Петербурга, що в кругах войскових виринула гадка, щоби утворити нову армію в силї 400.000 мужа і щоби верховну команду обняв сам цар, тим більше, що він нїгде не був би так безпечний, як серед армії. Коли же би до того не прийшло, то команду мав би обняти один з великих князів, кажуть, що великий князь Николай Николаєвич.

Де обертає ся Куропаткін і що діє ся з єго армією, доси не знати. Після послідних вістий Японцї під командою ґен. Ноґі не лиш знищили зелїзницю межи Мукденом і опанували мандариньский гостинець на всході від неї, але й посувають ся під Телін. З сего боку, отже на правім російскім крилї Японцї відтяли Росиянам відворот до Теліна, котрим пози-

---

26)

Морскі розбишаки.

(З анґлїйского — Клерка Русселя).

(Дальше).

По тих словах Тролльопа встав Девенїр.

— Нема сумніву — почав він говорити— що ми не маємо до себе ніякого довірія, яке— як здасть ся — рад би Тролльоп в нас обудити. Так само на мій погляд нема що о тім спорити, що ми мусимо оглянути той остров; погода пречудна і надає ся як найліпше, аби зробити прогульку на берег. Тролльоп предкладає, аби ще цілий тиждень задержати ся тут на тих водах. Але заки я згоджу ся з тим, то хочу, аби моя пайка добичи була укрита на острові і забезпечена перед всякими несподїванками і небезпечностями моря. Тілько, як сказано, хотів би я насамперед оглянути остров, а здасть ся менї, що й ви всї маєте такий самий намір. Тому моя рада була би така, аби ми близько берега запустили якор і поїхали відтак на остров.

— Ми всї? — спитав Кольдвель.

— Всї — відповів Девенїр.

— Маємо корабель і цілий скарб повірити обом морякам? — замітив Шаннон придавленим голосом.

Девенїр приступив близше.

— Як могли би они оба витягнути якор? — спитав тихо, аби єго не почули моряки, що крутили ся по середнім покладї.

— Могли би від'їхати і потягнути за собою линву — шепнув ледве чутно Ґенкі.

— Очивидно мусимо мати корабель на оці — відповів Девенїр по короткій розвазї. — Заки они натягнули би вітрила і пустили ся їхати, дїгналиб ми їх давно нашим човном. Але така гадка не прийшлаб їм цілком до голови. Они добре знають, що ждало би їх, як би ми їх дістали в свої руки. Отже хто зі мною годить ся, нехай піднесе руку.

Всї піднесли руки з виїмком Тролльопа.

— Ви хоч иншої гадки, то однако підете з нами, правда? — спитав Кольдвель хитро.

— Прилучу ся до вас, бо й так не позволилиб ви менї лишити ся — відповів Тролльоп. З тими словами обернув ся до них всїх плечима і став глядїти на море.

Він не рушив від тепер й пальцем, нї при звиваню вітрил нї при закидуваню якора, а також при спущаню великого човна, одинокого, яке лишило ся на барцї. Заки до того прийшло, зробила ся третя година по полудни. Човно мало одно вітрило і шість довгих весел. Кождий з товариства заосмотрив ся оружиєм.

— А на случай коли би в часї нашої неприсутности хто над'їхав і запитав корабель— сказав Бири, коли вже всї мали всїдати до човна — то що тодї мають моряки відповісти?

— Цікавий я, хто мав би бути той „хтось" — відповів Девенїр здвигаючи рамепами. — Море як зеркало, як далеко оком сягнути, не видко нїчого, а впрочім будемо на острові лиш кілька годин. Отже нїхто не може питати о корабель, хиба би злетїла яка комета.

— Правда — притакнув Джонзон. — А навіть коли би Віллїям і Гаррі хотїли допустити ся зради, то при такій тишинї нїчого не могли би вдїяти з баркою.

— Та погода перетримає й через ніч — сказав Девенїр; — завтра перевеземо золото на остров і тим покінчать ся всї небезпечности, які грозили би сему кораблеви. Проче зробить ся вже, чи Сундерс приїде, чи нї.

По тих словах повсїдали всї в човно. Команда Тролльопа немов би нагле скінчила ся і видавало ся, що дальший хід тої рабівничої виправи буде відбувати ся під проводом Девенїра.

XIX.

Предложенє команданта Больдока.

Минули майже чотири тижні, від коли панна Марґарета Манзель найшла притулок на покладї бриґа „Веллєслея". Тепер колисало ся неповоротне, широке судно на сильно порушенім зеленковатім мори так тяжко і підскакувало на филях так сильно, що при кождім перехиленю здавало ся, що цілий поклад пійде кождої хвилї під воду. На небі висїли грубі, темні хмари і розпливали ся по переминувшій бури. Краска неба визираючого з поміж хмар була якась блїда, зеленковато-синя, а на овиді, де ще місцями падав дощ, покривали єго сїрі смуги.

Була 9 година рано. Бриґ мав лиш деякі вітрила розпущені, а полотно їх било часами о машти з таким громовим лоскотом, що видавало ся, немов би то дїйстно на небі гри-

стала ще лиш дорога з Фушуна до Телїна і доріжки почерез гори Камалін. Але від Фушуна напирають на Росиян армії Курокого і Кавамури і женуть їх напроти армії Ноґого. Коли би Росиянам удало ся щасливо дістати ся до Телїна, то більша часть армії була би ще уратувана, коли же нї, то она буде таки зовсїм розбита.

Тепер показує ся чим раз більше, що вся вина за катастрофу під Мукденом спадає на головну команду росийску. Ґен. Ґріпенберґ зрадив Японцям мимоволї велику і дуже важну тайну. Коли він заатакував ліве крило Японцїв і мусів відтак уступити ся, зложив він, як звістно, команду, звалюючи вину за то на Куропаткіна, котрий не дав єму помочи. При сїй нагоді розповів він, що станув до бою з 62 баталіонами, а мав ще поза собою 60 баталіонів резерви, котрої Куропаткін не хотів єму післати на поміч. Се підхопили ґазети і рознесли по сьвіті, а маршалок Ояма довідав ся через Токіо, яка сила єсть на правім росийскім крилї. Він тоди вислав на своє ліве крило значну масу войска, а рівночасно зачав атакувати Росиян з цїлою форсою в центрум, а особливо на правім крилї. Куропаткін дав ся тим збаламутити і щоби удержатись на своїх становищах, пересунув туди цїлий корпус. Тимчасом Нодзу держав Росиян в центрум, а Оку заатакував праве крило Росиян під ґен. Більдерлїнґом, котрий обняв був команду по ґен. Ґріпенберґу. Тодї ґен. Ноґі перейшов коло Чантан через ріку Гун і посішним маршом станув аж коло Шелїнпу та зачав звідси обходити Росиян. Коли опісля Оку посунув ся аж до Мадяну і тут сполучив ся з армією ґенерала Ноґі, росийска армія була вже окружена, бо центрум росийске осталось було далеко позаду на полудни над рікою Ша коло Шагопу, а праве крило Росиян над рікою Гун було вже відтяте. Се сталось причиною катастрофи.

Що діє ся тепер на поли війни, поки що не знати докладно. Вчерашні вісти кажуть, що армія ґен. Ноґі знаходить ся вже під Телїном на рівнї з росийскою. Коло Телїна мають бути важні укріпленя і стоїть сьвіжа поміч для Росиян. Кажуть також, що й дорога межи Фушуном а Телїном єсть відтята, внаслїдок чого центрум і росийске ліве крило суть вже зовсїм окружені Японцями, а положенє Росиян має бути дуже прикре. Розійшлась вже була навіть чутка, що Куропаткін дістав ся до неволї. Здаєсь однак, що так зле ще не єсть і що Росиянам удасть ся ще вирвати ся з тої матнї, в яку попали ся.

Що діє ся з фльотою Рождественского, також не знати. Як звістно, француські ґазети подали були вість, що она вертає назад до Джібути — француска кольонія в Африцї коло проливу Баб-ель-Мандем в Червонім мори; — тепер же єсть чутка, що она стоїть ще коло Мадаґаскару. Може отже бути, що повисша вість була лиш простим маневром, обчисленим на обманенє Японцїв, і що Рождественский таки попливе на японьскі води.

Новинки.

Львів, дня 13-го марта 1905.

— **Іменованя.** Професором годівлї зьвірят в рільничій академії в Дублянах іменований др. Генрих Маньковский, дотеперішний ад'юнкт академії ветеринарії у Львові.

— **Лат. архієпископ Гриневецкий** знов тяжко занедужав і мусить піддати ся операциї.

— **Популярно-наукові відчити і виклади уряджувані Руским товариством педаґоґічним.** На поіменні запрошеня зголосили доси свої відчити отсї пп.: др. В. Кобриньский, проф. Й. Чайківский, др. Е. Озаркевич, проф. др. Ст. Рудницкий, др. М. Вахнянин, проф. др. І. Демянчук, проф. Е. Мандичевский, проф. др. Вол. Левицкий, проф. Т. Біленький і др. М. Коцюба. Згадані прелеґенти з виїмком двох зголосили свої відчити переважно для Львова. Секция І. задумує однак з цїлим пляном уладити популярно-наукові відчити також і всюди по провинциї. Тому звертає ся на тій дорозї до всїх Добродїїв, котрі в той спосіб хотять прийти в поміч товариству пед. зглядно приватній семинариї жіночій у Львові, а притім причинити ся до осьвідомленя і просьвіченя як найширших мас суспільности, щоби зволили чим скорше зголосити свої відчити по провинциях на руки дотичної філїї тов. педаґ. взглядно головного видїлу у Львові. Рівночасно звертає ся секция І. до Видїлів філїяльних, щоби сейчас повідомляли про всякі зголошеня з поданєм тема, часу і місця відчитів, так, щоби секция могла чим скорше уложити програму всїх відчитів, як у Львові так і на провинциї і подати єї у всїх подробицях до загальної відомости по часописях. У Львові зачнуть ся відчити дня 15 марта. Серию відчитів розпічне др. В. Кобриньский відчитом **про розвиток гіґієни** від найдавнїйших часів до нинї. Про дальші відчити у Львові подасть секция близші дані в недїлю.

— **З драматичного товариства ім. Ів. Котляревского.** Повідомляє ся пп. Видїлових нашого Товариства, що засїданє Видїлу відбуде ся в понедїлок 13 марта с. р. в компатї „Бесїди“ о 7 год. вечером. З огляду на важність справи, яка має залагодити ся на сїм засїданю, просить ся видїлових явитись в комплєтї. Подаємо до відома загалу, що на дохід будови народного театру відбуде ся заходом нашого товариства відчит п. проф. Осипа Чайківского „про естетику“ві второк 14 марта в сали V. кляси акад. ґимн. III. пов. Вступ на відчит 20 с., для учачої ся молодїжи 10 с. — *Г. Огоновский*, голова. *Н. Войцеховский*, за секретаря.

— **Грізний пожар.** З Черновець доносять: В ночи на недїлю вибух в наслїдок хибної будови комина в будинку краєвого правительства грізний пожар. Згоріло цїле вязанє криші і завалила ся стеля критого подвіря. В кількох місцях повалили ся стелї II. поверха, в наслїдок чого є богато шкоди. Акти і обставу по більшій части уратовано. Шкода виносить до 100.000 корон. Бюра на II. поверсї по більшій части не до ужитя. Також мешканє президента краєвого правительства підчас ратунку зазнало значних ушкоджень. Президент

міло. По бурі настала цїлковита тишина. Бриґ страшенно колисав ся. Неможливо було хоч би кроком ступити на покладї, не придержуючись всїми силами поруч. Хто пустив ся рукою, падав і котив ся в сторону нахиленя корабля.

З під каютової криші виринула поволи широкоплечна стать команданта; вийшовши до гори, так що єго плечі показали ся над покладом, задержав ся і уважно розглянув ся довкола. Напротив него стояв Гарді при поручу, придержуючись судорожно грубої линви. Кермове колесо кидало ся і дрожало в руках керманича, як живе, непосидюче єство. Саме обернув командант лице в сторону вітру, коли блїдий, водннстий сонїшний промінь упав на мосяжну кришу компасової будки і она на коротку хвилю заяснїла у воздусї. Больдок поглянув до гори, немов би здивований, звідки упав промінь, відтак скористав з догідної хвилї, вискочив з під півперек покладу до Гарді'ого, де рівнож вхопив ся цїлою силою пальцями за грубу линву.

— Страшенна скрипня, коли пічне колисати ся — скрикнув.

— То правда, страшна скрипя — потвердив Гарді. — Коби хоч трохи вітру було, щоби та стара погань могла трохи держати ся.

— Жаль менї лиш нашої панни — сказав Больдок. — Бідна дївчина цїлком не при собі, бо при кождім перехиленю боїть ся, що та стара бочка може перевернути ся і затонути. І скажу вам, пане Гарді, що властиво не повинно бути дозволено, аби женщини їздили по мори.

— Шкоди не було би з того нїякої — замітив Гарді, приглядаючи ся синявій хмарі, від котрої відбивало переднє вітрило незвичайно виразно.

— Я лиш одного хотів би — говорив старий моряк дальше — аби ті морскі розбишаки удержали цїло свій корабель в тій непогоді; бо то було би дуже немило, коли би відтак показало ся, що він пійшов на дно з цїлим набором золота.

— О скілько можна було судити з бесїди пана Митьюса, то они, а бодай більша часть їх, мусять бути дуже добрими моряками — відповів Гарді. — „Квін“ виплила з Сідне з залогою зложеною з одинайцятьох людий; розбишаків є десять, отже майже нема ріжницї.

Стояли ще хвилю розмавляючи спокійно, коли Гарді, що безнастанно глядів уважно то на море то на корабель, почав нагле присїдаючи і простягаючи шию дивити ся просто перед себе на овид. Больдок, замітивши то, поглянув також в тім напрямі і побачив далеко перед собою на овидї сніжно-білу точку вітрила.

— Корабель, бачу єго — скрикнув, не ждучи, що скаже офіцир. Пустив ся рукою линви і як стріла кинув ся до каютової криші та щасливо вхопив ся єї. Схоронений безпечно під кришею, сягнув за великий дальновид і по кількох хвилях удалось єму доглянути судно, що плило далеко на передї. Судно, як видко було барка, було очевидячки в небезпечности; недоставало єму кілька жердий, мало лиш одно розшучене вітрило, а з вершка машту звисала вяло якась фляґа, котрої годї було розпізнати. Було віддалене яких чотири або пять морских миль і в тїни звисаючих над ним хмар ледве єго було видко.

Командант вийшов з під криші, куди на єго знак увійшов тепер офіцир.

— Погляньте, що то може бути — сказав Больдок, подаючи офіцирови дальновид. Офіцир довго приглядав ся. Нараз сонце пробило ся крізь облаки і осьвітило ту часть моря де був чужий корабель. Гарді скрикнув з зачудованя.

— Коли то не „Квін“ — сказав — то є хиба князь Альберт анґлїйский!

— Давайте сюди!

Командант вхопив дальновид; він глядів і глядів; цїкаво, жадно. Сонце кинуло своє пораннє сьвітло на океан і синя краска неба між хмарами стала чистїйшою і яснїйшою. По хвили обернув ся командант до свого офіцира. Они оба глядїли собі в очи.

— Слово чести! — крикнув вкінци капітан — менї здає ся, що ви сказали правду! То зелена барка — отже не може бути нїчого иншого як „Квін“. Маємо ще день дороги до острова Гальлоран. Отже „Квін“ мусить бути на тих водах. Скочте-но на долину, пане Гарді і попросїть сюди на поклад пана Митьюса.

І на ново справив скло на барку, доки аж Митьюс, що мав варту від четвертої до осьмої і тепер трохи задрімав, не появив ся на сходах.

— Лишіть ся під кришею — сказав командант. — Погляньте на он-тамто судно і скажіть менї відтак, що ви о тім гадаєте.

Митьюс взяв дальновид і приложив єго до ока; три рази відоймав єго і три рази підносив знов до гори.

— Командантe Больдок — сказав відтак голосом повним пересьвідченя — та барка — то „Квін.“

— І нема вітру, нема вітру! — жалував ся командант. — Заєдно несприяюча погода, заєдно! Гей, ви там на передї! — крикнув грімким голосом. — Нехай сюди прийдуть люди з „Квін“!

Спотикаючись, хитаючись і повзаючись прибігло до капітана пятьох моряків. Больдок велїв кождому з них поодиноко входити під каютову кришу і глядїти крізь дальновид на чужий корабель і кождий з них потвердив слова офіцирів — то була „Квін.“

— Хотів би я знати, чи розбишаки суть ще на кораблі — сказав Больдок, коли збентежені моряки відійшли знов на перед.

— Она менї так виглядає, немов би єї зірвало з якора — сказав Гарді.

з родиною перенїс ся до центрального готелю і до мешканя російского конзуля. Войско і сторожа пожарна спинили огонь о годинї 7-ій рано.

— **Розправа о скритоубийство** против Сенька Зубика, селянина з Вору куниньского, яка, як ми доносили, вела ся в пятницю перед львівским трибуналом судиїв присяжних, скінчила ся увільненем обжалованого від вини і кари.

Телеґрами.

Рим 13 марта. Король приняв димісию кабінету Джолїттї'го і поручив Фортісови утворити новий кабінет. Після донесеня часописий новий кабінет вже утворений. Фортіс обняв президию і справи внутрішнї а Тіттонї, Педотті, Міраволльо, Люцатті, Майорана і Конкетті задержать свої теки.

Петербург 13 марта. В Москві відкрито приватний конґрес заступників 20 великих міст. Нарада вела ся над скликанєм загального конґресу міст і над послїдними розпоряджениями правительства.

Токіо 13 марта. Маршалок Ояма доносить: Росияни полишили на побоєвищи 26.000 трупів. Ми здобули: дві хоругви, около 60 цынок, 60.000 карабінів, 150 возів муницийних, 1000 ваґонів, 200.000 набоїв гарматних, 25 міліонів патронів карабінових, 15.000 коку збіжа, 55.000 коку пашї, 45 миль (анґл.) шин для пільних зелїзниць, 2000 коний, 23 возів з мапами, 1000 возів з одінєм, міліон раций хлїба, 70.000 тон топлива, богато худоби, шатра, знаряди, дроти, стовпи телеґрафічні, ліжка і т. д.

Льондон 13 марта. Кореспондент бюра Райтера при головній кватирі ґен. Куропаткіна доносить дня 9 с.м.: Відворот Росиян з над ріки ріки Ша відбув ся дуже добре. Тепер стоять всї сили Росиян на півночи від ріки Гун. Куропаткін, здає ся, уйшов щасливо небезпечности обступленя. Він уратував всї пушки і вози лївого крила і майже всї з над ріки Ша. Войска япаньскі перейшли вчера через ріку Гун, а нинї переломили російску лїнію около 10 миль (анґ.) на всхід від Мукдена та розділили войска російскі на дві части. Часть япаньского центра посунула ся в північно-всхіднім напрямі від Фушуна. Одинока дорога до відвороту, ведуча на північ, єсть простір більше менше 6 миль (анґ.) широкий межи зелїзницею а гостинцем, котрі тепер відтяті.

Льондон 13 марта. До „Daily Telegr." доносять з Токіо: Росияни взяли з собою насильно хіньского ґен.-ґубернатора Мукдена підозріваючи єго, що він дїлав в користь Япанців. Страти армії ґен. Оку в послїдних борбах виносять 15.000 людий.

Льондон 13 марта. Кореспондент при армії ґепер. Оку доносить під датою 11 с. м.: Оку вступив по полудни до Мукдена. З хвилею уступленя Росиян Хінцї підложили огонь під шпиталї і иньші будинки.

Париж 13 марта. Доносять до тутешних часописий, що Куропаткін просив царя телеґрафічно о увільненє єго зі становища начального вождя в Манджуриї, бо він чує ся ослаблений умово і фізично. Ґен. Сухомлїнов заявив готовість обняти команду над воєнними операциями в Манджуриї під услівєм, що вел. кн. Николай Николаєвич стане головним комендантом. Зачувати, що корпуси армії 21 і 23 будуть небавком змобілїзовані.

Телїн 13 марта. (Петерб. Аґ. тел. дня 12 с. м. в ночи). Російскі войска зближають ся до позиций коло Телїна. Япанцї посувають ся поволи наперед в північнім напрямі від Мукдена.

Токіо 13 марта. Погоня за Росиянами відбуває ся дальше. Мабуть прийде до нової борби під Телїном. Росияни змучені і уступають в неладї. Зачувати, що мають мало поживи і муницїї.

— А деж мала би она стояти на якорі? — спитав капітан.

— Коло Галльорану.

— Правда, коло Галльорану! — крикнув Больдок. — Буря була досить сильна. Але цікавий я, чому люди на кораблі розпустили лише переднє вітрило — коли очивидно суть там які люди.

— Може дожидають вітру — замітив Гарді.

— Побачимо, чи будуть боронити ся, коли ми їх притиснемо — говорив комендант, поглядаючи на свою армату. — Увидимо. Ви казали, пане Митьюс, що всї розбишаки уоружені револьверами, правда? Люди, що будуть здобувати корабель, поведу я сам, пане Гарді — додав скоро.

— І я не буду послїдний при нападі, коли до того прийде — сказав Митьюс. — Всьо, що можу назвати на сьвітї моїм, є там на покладї тої барки. На жаль не ощадив я нїчого більше; аж встид менї до того признати ся. Довгі лїта моїх морских подорожий жив я як пес, і за що? За скрипю лахів і непотрібних дрібниць.

Гарді притакнув головою зі співчутєм.

— Говорите про „Квін"? — роздав ся дзвінкий голос панни Манзель з долини каютових сходів.

— Так, панї, про „Квін" — відповів комендант, всуваючи своє велике, червоне лице під каютову кришу. — Ми найшли ваш корабель і ждемо ще лиш на дрібку вітру. Уважайте, панї, прошу вас! Корабель страшенно хитає ся. Держіть ся сильно, доки я не прийду до вас.

Він скочив на долину, обійняв її за стан своїм зелїзним раменем і більше виніс її, як вивів до отвору на гору, де задержав ся з нею, оперши ся в дверех так сильно ліктями, що міг їй служити за безпечну підпору.

Панна Манзель носила все ще свій нічний плащ і білу, округлу шапочку з вітрильного полотна.

Бо заходи моряка-кравця, аби їй ушити одінє, скінчили ся дуже сумно. Больдок голосно розсьміяв ся, коли перед ним з'явила ся панна Манзель втиснена в полотняну руру з рукавами, в котрих не могла навіть рушити рукою.

— До Парижа з таким кравцем! — сьміяв ся він, аж сльози виступали єму в очах. — Французи любують ся в ориґінальности. Дамский кравець з „Веллеслея" зробить там скоро щастє!

І так бідна панна Манзель була примушена знов вернути до свого нічного плаща; однако їй удало ся з неудалого одіня ушити собі бодай спідницю.

Комендант приглядав ся її лицю, аби бачити, яке враженє зробить на нїй вид барки. Він любував ся при тім блеском її очий. Несподївана новина закрасила її лиця.

— То „Квін"? — спитала, побачивши біле вітрило.

— Так, панї — відповів Митьюс.

Хвилю стояла мовчки, відтак поглянула на команданта.

— Що гадаєте тепер робити? — спитала.

— Поки що мусимо ждати, аж настане легкий вітер і трохи море втихомирить ся — відповів Больдок.

— А відтак прийде до борби?

— Того би я дуже бажав собі; однако судячи по виглядї барки, не видає ся менї, аби її залога мала велику охоту боротн ся.

Она спитала ще про деякі річи і комендант повів її відтак знов сходами на долину та пильно уважав, аби она без нїякої пригоди дійшла до своєї каюти.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави рускої, Любачева (кождої недїлї)
12·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).